

२० सर्गः उपेत्यादि । लघुसत्त्वेषु स्त्रीजनेषु पिण्डनिर्वेशकारिषु पिण्डस्य
ज०म० ग्रामस्य निर्वेशोनिष्क्रयः तत्कारिषु ते बुद्धिरूपशाम्यतु सकरुणा
भवतु सर्वत्र विधौ लोट् किमिति चेत् यत्कृतोयज्जनितोऽयं
दोषः समैताभिः कृतः असकौ असौ रावणोनिहतोव्यापादितः
कुत्सायामव्ययसर्वनाम्नामकच्प्राकरेति अकच् ॥ ५ ॥

भ० उपशाम्यलित्यादि । पिण्डस्य ग्रामस्य निर्वेशोनिष्क्रयस्त
त्कारिषु अन्नार्थं परायत्तेषु अतएव लघुसत्त्वेषु अल्पबलेषु
स्त्रीजनेषु तव बुद्धिरूपशाम्यतु कृपापरा भवतु विधौ गो यत्कृते
यन्निमित्तकोऽयं दोषः मदुपद्रवरूपः असकौ रावणोहत
एव अदसस्यादिव्यासेत्यादिना अक् सचात्र कुत्सार्थं तत्र
वाशब्दस्य व्यवस्थितविभाषितत्वात् तदुक्तं कृपायां निन्दने ज्ञाने
नीतौ दाने च मानिते । प्रायोऽन्यस्वरान् पूर्वोऽग्वसर्वनामति
ङ्ययादिति ॥ ५ ॥

न हि प्रेष्यबधं घोरं करवाण्यस्तु ते मतिः । एधि
कार्यकरस्त्वं मे गत्वा प्रवद राघवं ॥ ६ ॥

ज०म० नहीत्यादि । अन्यच्च नहि नैव घोरं प्रेष्यबधं करवाणि करि
ष्यामीतीत्यं मतिलवाण्यस्तु आशिषि लिङ्लोटाविति लोट्
अतस्त्वं कार्यकरः कार्यकरणे अनुकूलः आनुलोम्येन एधि
भव असोरलोपः ध्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च एत्वस्य समानाश्रय